

ЛЕОНИД ЛЕНЧ ПРОЧУТИЯТ КАБИНОСОВ

Превод от руски: София Бранц, 1980

chitanka.info

Още от сутринта всички в почивния дом бяха научили за пристигането на прочутия Кабиносов. За него бе приготвена най-хубавата седма стая, като за целта оттам бе изселен дебелият актьор Гуряев. Гуряев ходи при директора да се жалва, разправя, че всеки момент щял да стане заслужил артист, но и това не помогна. Директорът остана неумолим и Гуряев бе преместен.

По време на вечерята Кабиносов, заел председателското място на масата, оглеждаше жените с присвити язвителни светли очи, небрежно бучкаше с вилица желираното прасенце и говореше високо, сякаш изнасяше сказка:

— Храната не е лоша! Всъщност лично Геннадий Иванович ме посъветва да дойда тук. Какво?... Да, да, същият. Геннадий Иванович ме уверяваше, че тук ще ми бъде много уютно.

Явно се перчеше, че е толкова близък с такъв голям човек.

След вечерята се надигна пръв и веднага се качи в стаята си — черноброд, импозантно плешив, с чудесен вносен костюм на капки.

— С какво е толкова прочут този Кабиносов? — попита сътрапезниците Гуряев.

Всезнаещата Зоя Лвовна учудено вдигна мистични вежди:

— Нима не знаете? Той има собствена лаборатория.

— Представете си, не знам. Чел съм за Павлов, за Сперански знам. А за Кабиносов... И с какво се занимава в тази своя лаборатория?

— Точно с какво се занимава, не знам — каза Зоя Лвовна. — Май прави някакви опити с котки. Бяха писали за него.

— Как така — с котки?

— Ами наблюдавал различните там... с една дума процеси. Общо взето, всичко това е безумно интересно.

— Моля да ме извините — изрече настойчивият Гуряев, — но искам да си изясня. Значи е биолог?

— Според мен е ветеринар — вметна архитектът Некушаев. — Сто на сто е ветеринар.

— На мен пък ми се струва, че е зоолог — намеси се художникът Комаринов.

— Аз мисля, че е лекар психиатър — заяви Зоя Лвовна, — за него котките са само материал. Разправяли са ми, че чрез котките май изучавал психологията на човека. Той имал своя собствена теория,

разбирате ли? Други се хващат например с коня, с маймуната. А той — с котките.

Спорът угасна.

— Всичко това ми изглежда доста странно — направи равносметка разсъдливият Гуряев. — Впрочем напълно е възможно прочутият Кабиносков наистина да вдига булото от тайната на тайните в природата. Знаете ли какво, хайде да помолим Кабиносков да ни изнесе някаква кратка лекция за работата си.

Всички се съгласиха, че това би било много хубаво и интересно. Гуряев пое организаторските въпроси.

На сутринта говори с Кабиносков. Прочутият мъж се понамръщи, малко се назлъндиса, но после прие. Лекцията бе уговорена за след вечеря в синята гостна.

Кабиносков не дойде за вечеря.

— Подготвя лекцията — решиха летовниците.

След вечеря всички се преместиха в синята гостна и зачакаха прочутия лектор.

Минаха четиридесет минути. Кабиносков никакъв го нямаше.

Мина час. Кабиносков не идваше.

Гуряев не издържа и се качи горе, в луксозната седма стая.

— Другарю Кабиносков — каза той след деликатно почукване. — Очакваме ви с нетърпение.

В отговор се чу някакво неясно мучене.

Гуряев отвори вратата и влезе в стаята.

Знаменитостта седеше на пода и трескаво редеше куфарите. Разкошната му сякаш ондулирана брада стърчеше на всички страни, плешивината му ярко розовееше като уютен абажур. Научният деятел имаше твърде опечален вид.

— Другарю Кабиносков, какво ви е? — уплашено попита Гуряев.

— Сполетя ме голямо лично нещастие — скръбно изрече Кабиносков, докато пъхаше сивосинкавите си наполеонки в зяпналия търбух на куфара.

— Да не би нещо жена ви? Децата?

— А! Каква ти жена!

— Може би... нещо с котките?

— Да, по-скоро котките... Свален е Геннадий Иванович! Точно когато щеше да се разглежда бюджетът на моя институт. Моля ви,

драги, извинете ме там, аз заминавам веднага.

Наложи се лекцията за тайната на тайните да се замести със западни танци.

След една декада, както преглеждаше след закуска новите вестници, Гуряев изведнъж почука с вилица по чинията си и каза:

— Другари, тишина. Слушайте. Той не бил никакъв биолог, нашият прочут Кабиносов.

— Нали ви казах, ветеринар е! — с ликуване отбеляза Некушаев.

— Не, не е ветеринар!

— Значи е зоолог — каза художникът Комаринов.

— Не е и зоолог!

— Аз бях правата: той е лекар психиатър — зарадва се Зоя Лвовна.

— Не, не е психиатър!

— Ами какъв е, за бога?

— Ами чисто и просто мошеник — с удоволствие изрече Гуряев, — стопроцентов шарлатанин в науката. И всичките му котки са само една мистификация. Ето, тук всичко е написано. Крепял се е само благодарение на своя Геннадий Иванович, а този Геннадий Иванович излязъл доста тъмна личност. И като си представя само, че заради него ме преместиха в пета стая!

Всички мълчаха.

После Некушаев каза:

— Само едно ми е чудно: как е успял толкова време да функционира този котешки Фауст?

— Много просто — отвърна Гуряев, — ветеринарите са очаквали зоолозите да го разобличат. А зоолозите са се надявали на ветеринарите. Какво ще кажете, а, Зоя Лвовна?

— Знаете много добре, че през цялото време го намирах страшно подозрителен — каза Зоя Лвовна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.